

Verslag van de internetconsultatie Wijziging van de Regeling tenuitvoerlegging bestuurlijke boeten en terugvordering onverschuldigde betalingen.

Looptijd internetconsultatie: 12-07-2023 tot 05-09-2023

De internetconsultatie van de wijziging van de Regeling tenuitvoerlegging bestuurlijke boeten en terugvordering onverschuldigde betalingen heeft tot drie reacties geleid, allen openbaar. Er waren geen specifieke vragen voorgelegd aan de reageerders. De reacties zijn afkomstig van het Christelijk Nationaal Vakverbond (CNV), het Landelijk Platform Terugvordering en Verhaal en een particuliere reageerder. De reacties worden hieronder kort samengevat. De Regeling is op enkele punten gewijzigd ten opzichte van de conceptregeling die in internetconsultatie was gebracht.

Het CNV geeft aan dat de wijziging een kleine stap in de goede richting is. Het CNV geeft aan de samenhang tussen het invorderingsbeleid met andere schakels in de keten te missen in deze wijziging, net als aandacht voor gevallen waar er sprake is van een stapeling van vorderingen van meerdere schuldeisers. Het CNV steunt een langere betalingstermijn voor alle vorderingen, zodat de lasten over een langere periode gespreid kunnen worden. Wel geeft het CNV aan dat de langere termijn gepaard zou moeten gaan met meer mogelijkheden voor kwijtschelding om harde effecten nog beter weg te nemen. Het kwijtscheldingsbeleid is echter vastgelegd op wetsniveau. Om deze reden blijven de mogelijkheden om een vordering kwijt te schelden met deze wijziging ongewijzigd. Het CNV vindt het tevens goed dat er aandacht is voor het feit dat een beroep op eigen vermogen een schuldenaar hard kan raken, maar vraagt zich af of de kan-bepaling om vermogen aan te wenden niet verder ingeperkt zou moeten worden. Er is voor gekozen om deze kan-bepaling niet nog meer in te kaderen, om te voorkomen dat deze bevoegdheid te beperkt is in de voorkomende gevallen dat het wel wenselijk is om het vermogen aan te wenden.

Het Landelijk Platform Terugvordering en Verhaal (hierna: 'het platform') geeft aan dat het kan inzien waarom de ketenpartners van het platform, het UWV en de SVB, meer maatwerkmogelijkheden wensen. Het platform geeft aan dat het onvoldoende duidelijk is hoe de invorderende instantie om moet gaan met schuldenaren wiens vordering(en) zo hoog zijn dat deze onmogelijk binnen 36 dan wel 60 maanden af te lossen zijn. Het kan niet de bedoeling zijn dat de restschuld hierna wordt kwijtgescholden. Naar aanleiding van de reactie van het platform is in de toelichting verduidelijkt hoe het UWV en de SVB dienen om te gaan met schulden die te hoog zijn om in 36 dan wel 60 maanden af te lossen. Het UWV en de SVB hebben in die gevallen onverminderd de bevoegdheid om schulden in te vorderen. Het platform is het niet eens met de stelling dat de aard van de vordering en de mate van verwijtbaarheid van de schuldenaar bij het ontstaan van deze vordering niets uit mag maken voor de wijze van invordering. Het platform stelt dat waar er sprake is van ondermijning of een ernstige schending van de inlichtingenplicht die invordering strenger zou moeten geschieden omdat bewuste fraude niet mag lonen. Er is bewust gekozen voor het laten vervallen van het onderscheid tussen vorderingen die zijn ontstaan als gevolg van een schending van de inlichtingenplicht en overige vorderingen, omdat een schending van de inlichtingenplicht niet gelijk staat aan bewust misbruik. Als er sprake is van een ernstige schending van de inlichtingenplicht, dan is er in het handhavingproces een passende sanctie opgelegd. Het doel van die sanctie is om te signaleren dat misbruik niet mag lonen. Sanctioneren vindt niet plaats in de invordering.

De derde reactie is afkomstig van een particuliere reageerder. Deze reageerder geeft aan het goed te vinden dat deze wijziging is ingezet om meer rekening te houden met de individuele situatie van de schuldenaar. Wel vraagt de reageerder zich af waarom de Regeling alleen van toepassing is op het UWV en de SVB, aangezien schuldenproblematiek een breder maatschappelijk vraagstuk is dat een bredere benadering vraagt. De reageerder geeft aan dat er eenduidige regelgeving zou moeten komen voor iedere schuldeiser, of dat de overheid moet optreden als buffer tussen de schuldenaar en de schuldeiser door schulden over te nemen. Dit voorstel wordt op dit moment niet haalbaar geacht, omdat er te grote verschillen zijn tussen de verschillende schuldeisers en de bevoegdheden van deze schuldeisers voor een geüniformeerde aanpak.